

Anna-Maria Helsing har varit involverad i flera åländska uppsättningar. Nu är hon aktuell med Katrina som just nu spelas på Alandica.

Veterandirigent tillbaka för Katrina

Till vardags chefsdirigent för BBC Concert Orchestra - spelar regelbundet på Royal Albert Hall

Anna-Maria Helsing, veteranandirigent på Åland, är tillbaka för att leda musikteatern Katrina. För Nya Åland berättar hon om arbetet i England och professionen hon valt.

- Jag brukar säga att jag inte behöver bungeejump i mitt liv, för jag dirigerar.

Igår hade "Katrina – en musikteater" premiär på Alandica. Katrina är baserad på den åländska författaren Sally Salminens roman, Katrina. Den handlar om en österbottnisk kvinna som förälskade sig i en åländsk sjöman och blev en fattig torparfru. I år fyller den arrangerande "Kulturföreningen Katrina" 25 år och **Jack Mattsson**, som komponerade musiken, skulle ha fyllt 70 år. Inför premiären har Nya Åland fått chansen att träffa Katrinas dirigent.

Regnet har lättat då Nyans utsända träffar Anna-Maria Helsing på Alandica, då solen precis kommer fram. Helsing är inte okänd till varken Åland eller operor, då hon varit högst delaktig i båda tidigare.

– Jag har gjort flera operor här på Åland, berättar Helsing. För tio år sedan var första gången när vi gjorde Magnus-Maria. Det är faktiskt exakt tio år sedan den här veckan när vi hade premiären.

Sedan var Helsing även involverad i Figaro 1917 och Lisbeta.

– Jag känner mig lite som Ålands operadirigent, säger hon lite generat.

Hur många andra operadirigenter har vi egentligen?

– Jag vet faktiskt inte, säger hon tankfullt.

Du kanske är Ålands operadirigent i så fall?

– Ja, en av dem i alla fall.

Vi båda skakar på axlarna. Inga andra åländska operadirigenter gör sig till känna under intervjun, så vi sluter oss till att det nog inte finns så många.

– Nu är det här inte heller en opera dock, men i alla fall musikteater.

Ett intensivt jobb

Före Helsing började dirigera spelade hon både piano och violin, men kom sedan in på Sibeliusakademin för 16 år sedan. Då förändras saker och ting.

– Jag blev allt mer och mer fäst vid orkestermusik och ville komma åt symfoniorkester helt enkelt, berättar Helsing. Sedan ledde det ena till det andra och så blev det den banan.

Helsing har dirigerat på många ställen över åren, men är nu även aktiv i London.

Jag förstod det som att du även dirigerar i Storbritannien?

– Jag blev chefsdirigent för BBC Concert Orchestra, och det är ju jättekul, säger Helsing och ler.

– De har alltid några konserter varje höst eller varje sommar i Royal Albert Hall. Vi spelar i South Bank Center regelbundet och i Queen Elizabeth Hall eller Royal Festival Hall.

Massa Royal Halls, helt enkelt.

– Ja, du vet, det är så brittiskt som det bara kan bli, skrattar Helsing. Eftersom det är en BBC-orchester så är också nästan allt vi gör direktsänt i radion. Så det är att jobba lite mer intensivt på ett sätt. Det är ju kanske något av charmen med det här jobbet dock, att vi lever väldigt högintensivt.

Hurså?

– Jag har någon gång jämfört med Formel 1-förare eller de som håller på med Extremsporter och behöver ruscher. Jag brukar säga att jag inte behöver bungeejump i mitt liv, för jag dirigerar.

Det är minst lika mycket adrenalin och det är beslut som måste fattas på en bråkdel sekund. Jag behöver alltid tänka på saker som "ska jag vänta in den där eller ska jag gå på?"

Helsing får något vilt i blicken, när hon retoriskt frågar:

– Hur parerar man ett levande skepp som hela tiden rör på sig i nya riktningar?

Vad skulle hända ifall en orkester inte hade en dirigent?

Helsing förklarar att vara dirigent är lite som att ha ett stort företag utan att ha en chef. Eller ett stort fartyg utan kapten, eller en stor restaurang och ingen kökschef.

– Det skulle bara bli kaos, säger Helsing.

Det roligaste och svåraste

Vi fortsätter prata om vad som är det roligaste och svåraste med att dirigera. Svaren på båda frågorna verkar vara samma sak.

– Det är väldigt kul när det löper bra, när alla delarna förstärker varandra och man märker att det blir det en otroligt stark helhet, säger Helsing. Då är det väldigt kul, och det är väl samtidigt också det som är det svåraste. Att få det att bli riktigt, riktigt bra, och att lyfta till den där sista nivån och inte nöja sig.

Helsing gör liknelsen till den om idrottsmän, att de som inte är professionella idrottsmän inte förstår hur mycket jobb det är att få de där sista hundra sekunderna.

– Man tycker att det är enkelt när man börjar träna, man blir flera sekunder snabbare varje år. Sedan börjar du dock nöta i världseliten och ska ha ner några tiondelar till, och då först då kan det bli riktigt, riktigt jobbigt.

Taggad

Inför premiären är Helsing glad och taggad. Hon är inte det minsta nervös då alla repetitioner är gjorda och alla känner sig säkra på sina saker.

– Det här är ju verkligen ett dreamteam. Vi alla trivs och vi funkar ihop så det är väldigt roligt. Nu har jag ju gjort det mesta av mitt jobb, det är ju under alla repetitioner som allt det där svåra jobbet sker.

Orkestern är ihopsatt för den här produktionen och har inte haft många dagar att repa.

– Vi har Estonian Sinfonietta men också en massa åländska musiker också.

Men du har alltså ingen Ålandskoppling?

– Jag är lite som Katrina. Jag är en österbottning som dras lite hit ibland. Jag tycker det är fint att jobba här på somrarna och så har jag ju väldigt mycket goda vänner här.

Inför kvällen säger Helsing, att det viktigaste dock handlar om publikens upplevelse.

– Vi gör ju det här jobbet för att erbjuda publiken en fantastisk upplevelse. Vi vill beröra, vi vill få dem att skratta, vi vill få dem att gråta, vi vill liksom nå ut. Om du får några människor att stanna upp och att få gå därifrån med någonting extra, det är stort.

TEXT:

JACK HANCOCK jack.hancock@nyan.ax tfn 23 444

FOTO:

DANIEL VANNAN foto@nyan.ax tfn 528 471

Kulturföreningen Katrina beskriver på sin hemsida att "uppsättningen är en storslagen musikalisk teaterupplevelse med en orkester bestående av musiker från Estonian Sinfonietta och musiker från Åland samt en kör med 20 sångare."

Regissör: Ida Kronholm

Manus: Kronholm och Carina Karlsson

Musik: Jack Mattssons och Lars Huldén

Producent: Barbro Sundback/Kulturföreningen Katrina